

Свободно избрана позиция

(Продължение от 1-а стр.)

достигне силния вътрешен заряд и изразителност на хоровата партия (необяснимо във всеки случай поне за мен, след като изпълнението на втора сюита „Дафнис и Хлое“ от Равел в същия концерт не предвиждаше подобен финал). В замяна на това само две вечери преди „Реквием“ — един непознат у нас оркестър от гр. Линц — Австрия, с респектираща фирма „Брукнер-оркестър“ изведе изненадващо високо художественото и изпълнителското равнище на фестивала. Вероятно защото в облика на този оркестър се усещаше едно особено равнище по духа на старата австрийска традиция, освободено сякаш от задръжките на познатата изпълнителска практика, както и от клишираните представи за Шубертов, Бетховенов или Брукнеров стил. Странна може би позиция, но и спонтанно печелеща съзнанието на слушателя.

Пример за подобно сливане със собствено-националните културни ценности, но на по-съвършен в професионално и естетическо отношение художествен език, дадоха и концертите на Симфоничния оркестър на Радио Лайпциг — ГДР, с диригент Макс Помер. Бяха изпълнени Симфония № 4 от Брамс и Девета симфония от Бетховен съвместно с русенския хор „Дунавски звуци“ (диригент Михаил Ангелов) и с един доста прецизен солистичен екип от ГДР.

Отдавна приемаме за обичайно и естествено присъствието на някои камерни форми или допълнителни, дори извънмузикални прояви в цялостната композиция на „Дните...“ в Русе, независимо че фестивалът се опира предимно на „тежките“ жанрове — симфонична и кантатно-ораториална музика. Но именно

заради това и допустимите в структурата „отклонения“ се превръщат като по правило в образцови срещи с фестивалната публика. Изискана и артистично поднесена програма предложи тази година „Утринната серенада“ на софийския камерен хор „Л. Пипков“ с главен художествен ръководител В. Арнаудов. Своеобразна лирическа пауза от своя страна оформи поетично-песенната вечер с участието на Лъчезар Еленков, съветския композитор и певец Ян Френкел и съставите от града — домакин — студио за музика „Пристис“ към Русенската филхармония и детско-девическия хор „Дунавски вълни“ с диригент Пламен Георгиев.

Специално място „Дните...“ отреждат и на най-малките изпълнители — гости от страната и чужбина (под патронажа на центъра „Знаме на мира“). По отношение на детското участие фестивалът постигна собствени открития. Истинска изненада беше например инструменталната зрелост на 16-годишния Тил Фелнер — пиано, от Австрия, или изключителната музикалност на 12-годишния русенски цигулар Светлин Русев. Не бих пропуснала в никакъв случай и блестящото представяне на Васко Василев с Концерт за цигулка № 3 от Сен Санс (във втората фестивална вечер на Русенската филхармония с гост-диригент Емил Симон от Румъния). Ето, обаче встрани от този обзор останаха великолепните изяви на някои от гостуващите солисти, сред които на първо място бих поставила естонския пианист Калле Рандалу (с Концерт за пиано № 22 от Моцарт). Представя на бе и новата постановка на операта „Аида“ от Верди на сцената на Русенския оперен театър (гост-режисьор Светозар Донеv, диригент Георги Димитров).